



A Kúria

mint felülvizsgálati bíróság

v é g z é s e

Az ügy száma: Mfv.VIII.10.074/2022/7.

A tanács tagjai: Dr. Stark Marianna a tanács elnöke

Szolnokiné dr. Csernay Krisztina előadó bíró

Dr. Hajdu Edit bíró

A felperes: felperes1

cím1

A felperes képviselője: Soós Andrea Klára Ügyvédi Iroda

cím2

ügyintéző: dr. Soós Andrea Klára ügyvéd

Az alperes: alperes1

cím3

Az alperes képviselője: Ifj. Dr. Szánthó György

cím4

A per tárgya: egyházi nyugdíj összegének megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat:

Pécsi Ítéltábla Mpkf.I.35.002/2022/2.

Az elsőfokú bíróság határozata:

Kaposvári Törvényszék 22.M.70.116/2021/4.

Rendelkező rész

A Kúria a Pécsi Ítéltábla Mpkf.I.35.002/2022/2. számú végzését hatályában fenntartja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A tényállás

[1] A felperes a munkáltató neve lelkészként szolgált. A alperes1 a határozat1. szám alatti határozatával a felperes részére 2018. július 1-től kezdve nettó 150 728 forint öregségi nyugdíjkiegészítés folyósítását rendelte el. A alperes1 a munkáltató neve lelkészeinek ellátásról és nyugdíjintézetéről szóló 2002. évi II. törvény 31-32. §-ai és 33. § (1) bekezdése alapján megállapította, hogy a felperes öregségi nyugdíjkiegészítésnek teljes összege 192 259 forint, amelyből az állami nyugdíj megállapításának évében érvényben lévő állami minimálnyugdíj emelésekkel növelt összegét, 41 531 forintot levonásba helyezett. A felperes a határozattal szemben panasszal fordult a ... Nyugdíjintézet Igazgatójához, majd a munkáltató neve Zsinatának Elnökségéhez. A felperes panaszát a munkáltató neve Zsinatának Elnöksége a határozat2 számú határozatával visszautasította, hivatkozva arra, hogy a panasz elkésett. A jogorvoslati kioktatásban tájékoztatta arról, hogy a munkáltató neve lelkészeinek ellátásáról és nyugdíjintézetéről szóló 2018. évi IV. törvény 28. § (4) bekezdés d) pontja alapján a nyugdíj-kiegészítés összegét megállapító határozattal szemben fellebbezéssel élhet a Zsinati Tanácshoz, amelynek határozatával szemben panasszal fordulhat a Zsinati Bírósághoz.

[2] A felperes a panasz visszautasításával szemben felülvizsgálati kérelemmel fordult a munkáltató neve Zsinatának Elnökségéhez, amely a határozat³ szám alatti határozatával a munkáltató neve egyházi bíraskodásáról szóló 2000. évi I. törvény 69. §-a alapján a felperes panaszát visszautasította. Arra hivatkozott, hogy a felperes a megadott határidőn belül nem fordult a Zsinati Bírósághoz, így jogerős ügydöntő határozatot a bíróság nem hozhatott, felülvizsgálatnak nincs helye. Tájékoztatta a felperest arról is, hogy a alperes¹ öregségi nyugdíjkiegészítés megállapítása tárgyában meghozott határozat¹. számú határozatával szemben felülvizsgálatra nincs törvényes lehetőség.

A felperes keresete

[3] A felperes a keresetében a 41 531 forint összegű levonást sérelmezve azt kérte, hogy a bíróság a törvényben előírt nyugdíj összeget állapítsa meg részére és kötelezze annak megfizetésére az alperest.

Az első- és másodfokú bíróság határozata

[4] A Kaposvári Törvényszék a 22.M.70.116/2021/4. számú végzésével a felperes keresetlevélét visszautasította. Határozatának indokolásában kifejtette, hogy a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény 8. § (1) és (2) bekezdése értelmében a vallási közösségek belső szabályain alapuló jogvitákban állami szerv nem járhat el, erre figyelemmel a felperes keresetlevét a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 176. § (1) bekezdés a) pontja alapján joghatóság hiányában visszautasította.

[5] A felperes fellebbezése alapján eljáró Pécsi Ítéltábla az Mpkf.I.35.002/2022/2. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta. Határozatának indokolásában megállapította, hogy a felperes 1981. június 1-től 2007. december 28-ig világi főállásban dolgozott, amely alapján az állami társadalombiztosítási rendszerben állami nyugdíjra vált jogosulttá. A felperes azonban nem állami nyugellátását, hanem egyházi nyugdíjkiegészítésnek összegét sérelmezte, ugyanakkor a 2011. évi CCVI. törvény 8. § (1) és (2) bekezdése rendelkezéseiből következően az egyházi nyugdíjkiegészítésre vonatkozó, egyházi hatóság által hozott határozatot állami szerv nem bírálhatja felül.

[6] A másodfokú bíróság álláspontja szerint ezért a törvényszék helytállóan döntött a keresetlevél visszautasításáról, annak oka azonban nem a joghatóság, hanem a hatáskör hiánya volt a Pp. 176. § (1) bekezdés b) pontja alapján.

A felülvizsgálati kérelem és felülvizsgálati ellenkérelem

[7] A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős végzés elsőfokú bíróság végzésére is kiterjedő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra történő utasítását

kérte. Felülvizsgálati kérelme indokolásában a 2022. május 11-én előterjesztett felülvizsgálati kérelme figyelembevételét kérte. Hivatkozott a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 22. §-ára, amelyet álláspontja szerint az eljáró bíróságok a nyugdíj megállapítása körében nem vettek figyelembe.

[8] Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős végzés hatályában történő fenntartását kérte.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[9] A felülvizsgálati kérelem a következők szerint megalapozatlan.

[10] A Pp. 72. § (1) bekezdésének általános szabályai szerint a peres eljárás során a jogi képviselő kötelező, kivéve, ha a törvény eltérően nem rendelkezik.

[11] A felülvizsgálati eljárás során - eltérő rendelkezés hiányában - a jogi képviselő kötelező. A törvény rendelkezése alapján ezért a Kúria a felülvizsgálati kérelemnek azon érvelését vehette csak figyelembe, amelyet szabályszerűen, jogi képviselő által lett előterjesztve.

[12] A Kúria a felülvizsgálat során a felülvizsgálati és csatlakozó felülvizsgálati kérelem korlátai között, az ott megjelölt jogszabályok, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés tekintetében vizsgálja a jogerős ítélet jogszabálysértő, illetve a kúriai határozattól jogkérdésben való eltérő voltát. (Pp. 423. § (1) bekezdés).

[13] A felperes a felülvizsgálati kérelmében jogszabálysértésként kizárólag az 1997. évi LXXXI. törvény 22. §-ának megsértésére hivatkozott, ugyanakkor nem támadta a jogerős végzés alapjául szolgáló Pp. 176. § (1) bekezdés b) pontját. Felülvizsgálati kérelmében érdemben nem fejtette ki, hogy az egyházi nyugdíjkiegészítés iránti igénye mely jogszabályi rendelkezés alapján tartozik a bíróság hatáskörébe.

[14] Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős végzést a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján jogszabálysértés hiányában hatályában fenntartotta.

Záró rész

[15] Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében költségigényt nem terjesztett elő, ezért a perköltségről a Kúriának nem kellett rendelkeznie.

[16] A jelen eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja szerint illetékmentes.

[17] A végzés ellen a felülvizsgálat lehetőségét a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

Budapest, 2022. október 26.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. előadó bíró, Dr. Hajdu Edit s.k. bíró